

POSTANOWIENIE

Dnia 16 grudnia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Roman Sądaj

w sprawie **M. F.**,

uniewinnionego od zarzutu popełnienia wykroczenia z art. 86 § 1 k.w. w zw. z art. 24 ust. 2 ustawy Prawo o ruchu drogowym,

po rozpoznaniu w dniu 16 grudnia 2014r.

zażalenia oskarżyciela posiłkowego J. D. na zarządzenie Zastępcy Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 20 października 2014r. o nieuwzględnieniu wniosku oskarżyciela posiłkowego o wyznaczenie innego pełnomocnika z urzędu

na podstawie art. 545 § 1 k.p.k. w zw. z art. 530 § 3 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

uchylić zaskarżone zarządzenie i sprawę przekazać Prezesowi Sądu Apelacyjnego w [...] do ponownego rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zaskarżone zarządzenie musiało zostać uchylone, choć z odmiennych powodów niż wskazał to J. D. w zażaleniu, które w głównej mierze dotyczyło zarzutów kierowanych wobec dotychczas wyznaczonego z urzędu adwokata.

W zarządzeniu tym (którego data została sprostowana zarządzeniem z dnia 31 października 2014r. – k.53) błędnie wskazano, że nie uwzględniono wniosku „skazanego J. D.”, a jako podstawę prawną tego rozstrzygnięcia powołano przepis art. 81 § 2 k.p.k. W uzasadnieniu zarządzenia konsekwentnie była mowa o „obrońcy z urzędu” i w tym aspekcie prowadzono całą argumentację, co zaakcentował też autor zażalenia.

Przepis art. 81 § 2 k.p.k. istotnie dotyczy osoby oskarżonej, a nie odsyła do niego regulacja przewidziana w art. 88 k.p.k.

Uprawnienie do zaskarżenia zarządzenia o odmowie wyznaczenia obrońcy z urzędu jest konsekwencją wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 8 października 2013r., sygn. K 30/11, Dz.U 2013, poz. 1262. Rozważenia jednak wymaga to, czy wyrok ten dotyczy również innych stron procesowych, w realiach tej sprawy – oskarżyciela posiłkowego. Kwestii tej w ogóle w zaskarżonym zarządzeniu nie dostrzeżono, co niewątpliwie było konsekwencją błędnego przyjęcia, że J. D. miał status „skazanego”, choć oczywiście w postępowaniu był on oskarżycielem posiłkowym.

W sytuacji gdy cała argumentacja zawarta w zaskarżonym zarządzeniu oparta była na błędnej przesłance dotyczącej statusu procesowego J. D., Sąd odwoławczy nie miał możliwości przedstawienia własnego stanowiska w powyższych kwestiach, a także w zakresie merytorycznej oceny zażalenia, gdyż sprzeciwiała się temu zasada dwuinstancyjności postępowania.

Implikacją przedstawionego powyżej stanu sprawy było uchylene zaskarżonego zarządzenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.